

תמונה ראשונה:

(נכנסים שני גברים שיכורים ושרים. נתלים אחד על השני, צוחקים, שותים תוך כדי)

- שולמן: אני לא מאמין שאני באמת מתחתן מחר.
- גברי: (תופס אותו בכתפיים ברצינות) שולמן, יש לי חדשות טובות וחדשות רעות.
- שולמן: מה קרה?
- גברי: מה אתה רוצה קודם? את הטובות או את הרעות?
- שולמן: את הרעות.
- גברי: אתה מתחתן מחר.
- שולמן: אלו הרעות?! השתגעתי?! כבר הפחדת אותי. נו אז מה הטובות?
- גברי: שיצאה לך אחת לא מידי מכוערת. (צחק)
- שולמן: תצחק תצחק, עוד מעט תורך.
- גברי: 'סתכל עליי, אני נראה לך בנוי לנישואין.
- שולמן: כאילו שיש לך ברירה. עוד עשרים ושתיים יום אתה בן 22. (נכנס בחור שלישי. עם מחוות ודיבור של גיי מוקצנים)
- גילי: שובבים, המשכתם בלעדיי?! שניה אי אפשר להשאיר אתכם לבד.
- שולמן: גילי, אתה צריך לשמוע מה הדפוק הזה מקשקש.
- גילי: אויש, ספר לי. אני מת על הקשקושים שלו.
- שולמן: הוא אומר ש... (צחק) הוא אומר ש... (צחק)
- גילי: נו.
- שולמן: שהוא לא בנוי לנישואין (צחק בקול)
- גברי: אולי תשתוק. שלא ישמעו אותך.
- שולמן: יא דפוק, אם לא תתחתן עוד עשרים ושתיים יום (לוחש) הם יקחו אותך...
- גילי: אתה באמת מאמין בכל הסיפורים האלה?

- שולמן: ברור. אתה לא?
- גילי: הכרת פעם מישהו ש...?
- גברי: תראה הוא אפילו מפחד להגיד את המילה.
- גילי: סמאללה עליך. אל תדביק לי את הפחדים שלך.
- שולמן: די גברי. זה לא מצחיק. אם לא תתחתן הם יכריזו עליך ואתה יודע מה זה אומר.
- גברי: כן אני יודע. היה לי שכן כזה.
- שולמן: באמת?! והם באמת הכריזו עליו וכל זה?
- גברי: כן ואז הם לקחו אותו.
- גילי: חמסה עליך, לאן?
- גברי: מאיפה לי?! אף אחד לא יודע איפה עושים את ההמרה. אבל מאז הוא לא חזר לבניין.
- שולמן: (לגברי) אתה רואה, אז תפסיק עם השטויות שלך ותמצא כלה ומהר.
- גילי: תגיד גברי, איך הם עשו את זה?
- גברי: את מה?
- גילי: את ההכרזה.
- גברי: הם תלו מודעות בכל הרחוב שהוא...
- גילי: גיי.
- שולמן: ששש... ישמעו אותך.
- גילי: שששש אתה. ואז מה הם עשו?
- גברי: עברו עם רכב ורמקול שגם מכריז שהוא...
- גילי: גיי.
- שולמן: אולי תפסיקו שניכם. זו מסיבת הרווקים הכי עלובה שיש. למה לדבר על דברים כאלה בכלל?! זה לא קשור אלינו.

- גילי: שולמן, מה נהיית כזה סיסוי?! מה 'כפת לך. אתה מתחתן מחר. הכל טוב בארץ השולמניות.
- שולמן: אבל למה אתה חופר בזה?
- גילי: סתם. זה מעניין אותי. (לגברי) נו גברי, ואז מה קרה?
- גברי: הם לקחו אותנו להמרה. מישהו סיפר לי אחר כך שההמרה עברה בהצלחה והוא התחתן והכל סבבה.
- גילי: באמת?!
- שולמן: נו כן ואז כולם חיו באושר ועושר. הסוף!
- גילי: אויש איתך. לא נותן להתבטא.
- שולמן: ברור שלא. גברי התבטא כבר יותר מידי בעניין.
- גברי: מה אתה רוצה? הפרעתי לך להתחתן? לך 'תחתן עם הכונפה שלך. אני כבר אמצא משהו. יש לי 22 יום.
- גילי: יש לי!
- שולמן: מה יש לך?
- גילי: דרך להתחמק ממלכוד 22.
- שולמן: אי אפשר להתחמק ממלכוד 22. או שתתחתן או שתוכרז גיי ותלך להמרה ואז תתחתן.
- גברי: נו גילי, איך?
- גילי: ששש.... שלא ישמעו.

תמונה שניה:

(גברי מתהלך הלוך ושוב חסר סבלנות. נכנס גבר מבוגר – השחקן ששיחק את שולמן, עומד לומר משהו. יוצא. נכנס שוב וגברי עומד לומר משהו ואז גברי יוצא. גברי חוזר. שניהם רוצים לומר משהו ואז יוצאים. שניהם שוב נכנסים).

האב וגברי: אנחנו צריכים לדבר.

גברי: אבא, תתחיל אתה.

- האב: טוב! לא לא, עדיף שאתה תתחיל.
- גברי: טוב! לא אבא, אני עומד על זה. (האב לוקח נשימה עמוקה)
- האב וגברי: מצאתי כלה.
- מצאת כלה?
- מי?
- האב: אתה זוכר בחתונה של שולמן את ההיא שרקדת איתה?!
- גברי: כן.
- האב: אז לה יש אחות שלחברה שלה יש שכנה שמכירה מישהי.
- גברי: לא לא אבא, הכל מסודר. יש לי כלה.
- האב: הכל מסודר?! איך לא אמרת לי כלום?
- גברי: זה משהו שנסגר ממש בימים האחרונים.
- האב: ואני כבר דאגתי. התקף לב כמעט עשית לי. כבר היו לי פלשבקים לשכן שהיה לנו פעם. בטח אתה לא זוכר. היית קטן...
- גברי: אני זוכר ואתה יכול להיות רגוע.
- האב: נו, אז מתי אזכה להכיר את ברת המזל?
- גברי: היא אמורה להגיע כל רגע.
- האב: (מתרגש) באמת?! אבל אמא בכוונה השאירה אותנו הגברים לדבר בארבע עיניים. אני אתקשר אליה שהיא תבוא גם להכיר.. (מרים טלפון. צלצול בפעמון)
- גברי: הנה היא פה.
- האב: (נרגש) היא פה?! היא פה! (נכנס גילי לבוש בבגדי אישה)
- גברי: אבא, תכיר, זוהי אשתי לעתיד, גילה.
- האב: (מתבונן בה. נרגש. לוחץ את ידה) נעים מאוד גילה. איזה לחיצת יד עדינה יש לך. ממש בובת חרסינה (גילי משמיע קול גבוה כשל אישה במבוכה)

- גברי: כן גילה אישה מאוד עדינה.
- האב: וגם נשית מאוד. אבל את מוכרת לי מאיזה מקום...
- גברי: (מסתיר את גילי) אבא, אל תביך אותה על ההתחלה. גילה ביישנית.
- האב: וגם לא מדברת הרבה...
- גברי: היא נפתחת לאט. כמו פרח.
- האב: כן כן (מאוד נרגש) כמה שפחות דיבורים, עדיף.
- גברי: טוב אז הכרתם ועכשיו אנחנו יוצאים.
- האב: רגע, חכה. אני רוצה קצת לשוחח עם כלתי לעתיד. (עומד מול גילי) את באמת מאוד מוכרת לי. את בטוחה שלא נפגשנו פעם?
- גילי: (בקול גבוה) סמאללה, הייתי זוכרת גבר מרשים כמוך.
- האב: (מובך ומדושן עונג) תודה. את מחמיאה לי וכשזה בא מאישה יפהפיה כמוך...
- גילי: לא פלא שהבן יצא ככה.
- האב: כן, הוא בהחלט קיבל את הגנים שלי.
- גילי: העיניים והשפתיים שלכם זה בול.
- גברי: טוב, הבנו, אנחנו דומים.
- האב: חכה, אל תיקח אותה כל כך מהר. רק התחלתי ליהנות כלומר להכיר...
- גילי: שובב אבא שלך.
- גברי: (פונה לגילי) אנחנו הולכים. עכשיו.
- גילי: בסדר בסדר. ביוש (עומדים לצאת)
- האב: רגע, ומה עם החתונה?
- גברי: הכל מאורגן. בדיוק בזמן ליום ההולדת שלי. (יוצאים)
- האב: (נאנח לרווחה) איזו אישה... מזל. לא הייתי רוצה שהוא יעבור את הטיפול הזה שהשד יודע מהו... ניצלנו בנס.

תמונה שלישית:

(גילי לבוש בשמלת כלה ונראה כאישה. גברי בבגדי חתן. מולם עומד איש הדת המחתן אותם

– השחקן ששיחק את שולמן ואת האב)

- איש הדת: ועכשיו נעבור לטקס החלפת הטבעות. האם אתה מוכן?
- גברי וגילי: כן.
- איש הדת: שאלתי אם הוא מוכן.
- גילי: (בקול נשי) סליחה, זה מהתרגשות.
- איש הדת: תחזור אחריי. הרי את...
- גברי וגילי: הרי את...
- איש הדת: אמרתי לו, לא לה.
- גילי: סליחה, חם פה.
- איש הדת: אתה איתי בחור?
- גילי וגברי: כן.
- איש הדת: עוד פעם את נדחפת?
- גילי: סליחה, ממש חם פה.
- איש הדת: אנא הושיטי את אצבעך. (גילי נושף אוויר לתוך השמלה) הלו, את שומעת אותי?
- גברי: (לוחש) נו גילי.
- גילי: אה. דיברת אליי?
- איש הדת: את רואה פה עוד כלה?! דווקא כשאני מדבר אלייך את לא עונה.
- גילי: פשוט נורא חם לי.
- איש הדת: תמשיך בחור. מקודשת לי.
- גילי וגברי: מקודשת לי.

- איש הדת: מקודשת. מקודשת. בחור, נפלת על פוסטמה אבל העיקר התחתנת.
- גילי: הלו, למי קראת פוסטמה?! (מזיזה את השמלה ונופל לה אחד השדיים)
- איש הדת: (מסתכל בהלם) נפל לך.
- גילי: מה?
- גברי: (לוחש) נפל לך.
- גילי: מה אתם רוצים?
- איש הדת: נפל לך הציצי.
- גילי: (מדבר בקול גברי) אה. למה אתם לא מדברים ברור? העיקר אני פוסטמה. (מרים ודוחף לתוך החזיה) סמאללה, אני גם מזיע כמו חזיר וגם צריך לנחש מה אלה רוצים. גם כן... מי קובע חתונה בקיץ בחוץ?!
- איש הדת: זה. זה... גבר...!
- גברי: לא. מה פתאום. זאת אישה.
- איש הדת: אתם לא תעבדו עליי. אתם מנסים לתחמן את החוק.
- גילי: סמאללה עלינו.
- איש הדת: שניכם להמרה ואז חתונה כדת וכדין. עם אישה. לשניכם!
- גילי: שיואו גברי, אני מה זה מצטער. בסוף אכלנו אותה בכל מקרה.
- גברי: כן, אבל הייתי יכול ליפול על גרועה יותר ואתה גילי... לא כזה נורא (קורץ לו. חושך)